

Hacktivism och queer

Otto: Det jag tänker kring hackare är just att de kartlägger system och ordningar, undersöker energier, gränssnitt och kontaktytor, sen bryter de in i dom och kopplar om, hittar de punkter där de kan göra en form av akupunktur, strategiska spänningpunkter där de kan trycka till så ny energi strömmar till och ordnar om i systemet på ett önskvärt, och helande, sätt. Men hela poängen är just att utnyttja det befintliga systemet, hitta nya vägar genom det, och frigöra underliggande krafter.

Per: Aha, jaa, då hackar civil olydnad åtminstone fyra separata system. Först hackar den de ordningar som fängslar aktivisterna och frigör en utväg för motstånd, det kan vara lönearbete och huslån. Sedan går gruppen in på ett företag, statligt verk eller en militärbas och hackar en bit av organisationen, maskiner, transportmedel. Tredje steget är att hacka förhör och rättegång så dessa kan användas för rättvisa. Sedan hackas fångenskapen och fängelset så de börjar samarbeta med olydnaden.

Även själva olydnaden hackas på märkliga sätt. Civil olydnad är inte en fast form. Civil olydnad är uppfinnande. Ett uppfinnande som bygger med de verktyg som finns tillgängliga.

Trängs snarare än total brytning

Hacktivism bryter med den revolution som uppfattar sig som ett totalt brott, en totalt annan ordning. Revolutioner köar inte, de avlöser inte varandra. Revolutioner trängs. När hackande och finslipande nått tillräckligt långt kan dock flera ordningar börja samverka. Och med tiden tränga undan andra ordningar.

Vi upptäcker att civil olydnad, ickevåld, hacktivism och queer inte är raka och linjära begrepp. De är innovativa praktiker. De etablerar något annat än det etablerade. Förhoppningsvis attraherar de varandra, så de tillsammans kan uppfinna andra ordningar.

Queer begriper hacktivism

Låt oss en stund använda queer som paradigm för hacktivism. Queer är inte protest eller negation. Protesten fastnar i en heteroordning med två motstående kön: makthavare och folket. Queer vänder sig inte mot den mäktiga ordningen. Queer viker snarare av åt andra håll. Queer är avvikelse. Queer blir kanske tydligare med det engelska (sexual) orientation, orientera sig i en viss riktning.

Queer blir på så sätt bakvänt för en rättighetsaktivism som hävdar att trans eller homosexualitet ska vara lika "normalt" som allt annat. Queer får dock inte avfärda dem som kämpar för att få passa in, som kämpar för att få ordning på Ordningen. Ifall queer kamp blir konsekvent avvikelse så skapar den nya räta linjer. Och när queer blir 'straight' så utesluter ju även queer det avvikande.

Hacktivism begriper queer

Ifall vi nu istället prövar att använda hacktivism som paradigm för queer så blir detta kanske ännu tydligare. Hacktivism låter ordningen avvika. Ordningen sätter fart i en ny riktning. Ordningen befrias från sig själv, från sitt eget herravälde.

Hacktivisterna bygger om. De använder olika ordningar som byggstenar. Det går inte att vara hacktivist bredvid. Hacktivism är inte ett individuellt skapande. Hacktivister bygger tillsammans. Tillsammans skapar möjlighet att bli något annat.

Den som håller sig bredvid blir sin egen mästare. Den tvingas uppfinna egna patent. Patent håller andra undan. Patent är försöket att skydda sig mot det politiska, mot det gemensamma.

Queera patentens motstånd

På ett sätt gör queer och hacktivism samma operation: Ändra om. Och tappa kontrollen. Queer är mer fri programvara än patent. Givetvis slår patenten tillbaka, de försöker förvandla queer till något statiskt, något som är identiskt med sig själv, som är sig själv.

Queer, hacktivism och civil olydnad är faktiskt skapande. De förverkligar något

som blir märkligt för dominerande ordningar. Hacktivism och queer förverkligar det märkliga i dominerande ordningar. Maktordningar queeras. Det är så något revolutionerande ger sig själv tid att ordna till sig. Så det kan leva vidare i trängseln.

Texten är utkast från boken *Mode och motstånd* av Otto von Busch och Per Herngren (Korpen, 2016).